

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ
«ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΦΟΥ»

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ, 9 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2017

Με αισθήματα ιδιαίτερης χαράς εγκαινιάζουμε σήμερα το νέο «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΦΟΥ».

Προσωπικά, αισθάνομαι όλως ιδιαιτέρως μια βαθιά συγκίνηση και τιμή, γιατί το εκκλησιαστικό αυτό μουσείο με ανάγει στη δημιουργική περίοδο της διακονίας μου, ως Μητροπολίτου Πάφου.

Από τα πρώτα χρόνια της μοναχικής μου ζωής στην ιερά Μονή του Αγίου Νεοφύτου, ένιωθα ένα βαθύ θαυμασμό προς τον διαχρονικό αυτό πλούτο που μας κληροδότησαν οι πρόγονοί μας. Θαύμαζα – και τί δεν θαύμαζα – τη λεπταισθησία που υπάρχει σε κάθε έργο.

Τις αισθητικές λεπτομέρειες που συνθέτουν το όλο καλλιτέχνημα, και το οποίο ένιωθα να μιλά στην ψυχή μου και, όχι απλώς να με διδάσκει, αλλά να με εμπνέει και να ανάγει την ψυχή μου στις αιθέριες σφαίρες του χριστιανικού μας πνεύματος.

Θαύμαζα ακόμη το βαθύ χριστιανικό πνεύμα, το οποίο λανθάνει πίσω από κάθε εκκλησιαστικό κειμήλιο. Μέσα από τους θησαυρούς αυτούς ένιωθα ότι η Βυζαντινή μας Τέχνη, όντως, καλλιεργεί την ψυχή του ανθρώπου και συνάδει πλήρως με την προτροπή τού θείου Παύλου: «... τὰ ἄνω ζητεῖτε... τὰ ἄνω φρονεῖτε, μή τὰ ἐπί γῆς...» (Κολ. 3, 1-2).

Και πράγματι· ακράδαντα πιστεύω ότι οι δημιουργοί των ιερών αυτών καλλιτεχνημάτων είχαν σαφή επίγνωση της υψηλής θρησκευτικής τους αποστολής καθώς και της διαχρονικής και διδακτικής αξίας της τέχνης τους.

Γι' αυτό και ήθελαν να προσφέρουν, μέσω των έργων τους, όχι μόνο την καλλιτεχνική τους έκφραση, η οποία όντως είναι εκπληκτική και διαποτισμένη όχι μόνον από την έννοια τού πνευματικού κάλλους και τού μέτρου, αλλά προ παντός και κυρίως από ένα συνειδητό χρέος να βοηθήσουν τον πιστό να αیرهται στις αιθέριες πνευματικές σφαίρες της λύτρωσης και της θέωσης.

Παράλληλα δε με τον θαυμασμό, μέσα μου γεννιόταν και ωρίμαζε η έννοια του χρέους. Έπρεπε όλοι αυτοί οι θρησκευτικοί θησαυροί που υπήρχαν διάσπαρτοι στη φύτρα αυτή του πολιτισμού, που λέγεται Πάφος, να συγκεντρωθούν σ' ένα μέρος για να παραμείνουν «κτήμα εσαεί» ολόκληρου του χριστιανικού πληθυσμού της πατρίδος μας.

Σίγουρα οι σπουδές μου στην Αθήνα και οι συχνές μου επισκέψεις στο Βυζαντινό Μουσείο Αθηνών και στα άλλα εκκλησιαστικά μνημεία του Ελληνισμού επηρέασαν βαθύτατα τον χαρακτήρα μου και τους οραματισμούς μου για τον Βυζαντινό πλούτο της ιδιαίτερης μου Πατρίδας.

Για τούτο, όταν η Χάρis του Θεού με αξίωσε να αναλάβω την Ηγουμενία του Αγίου Νεοφύτου και ύστερα το πηδάλιο τής κατά Πάφον Εκκλησίας, μερίμνησα με ιδιαίτερο ζήλο για τη συγκέντρωση όλων αυτών των θησαυρών σ' ένα Βυζαντινό Μουσείο.

Ο ζήλος αυτός με την πάροδο του χρόνου μετατρέπόταν σ' ένα βαθύτερο θαυμασμό και

ενθουσιασμό. Ένιωθα ότι αγαπούσα το κάθε κειμήλιο με μια ιδιαίτερη αγάπη γιατί γινόταν ένα μέρος της ψυχής μου. Γιατί το καθένα εξέφραζε την εκκλησιαστική ιστορία του τόπου μας, τη βαθύτατη ευλάβεια των δημιουργών τους και τους ενδότερους οραματισμούς του λαού μας.

Με τα δεδομένα της εποχής εκείνης δημιούργησα στη Μητρόπολή μας το κατάλληλο χώρο και συνέστησα με αγάπη πολλή και ενθουσιασμό το πρώτο μας Βυζαντινό Μουσείο. Μέσα μου ένιωθα τη βαθύτατη χαρά ότι μέσω της συλλογής όλων αυτών των πολυτιμότεων θησαυρών διαφύλαττα την ψυχή του πολιτισμού μας.

Οι θησαυροί αυτοί μαρτυρούν και θα μαρτυρούν δια μέσου των αιώνων τη χριστιανική ευλάβεια του λαού μας· παράλληλα δε αναδεικνύονται ως χριστιανικά πρότυπα που μας καλούν με τη σιωπηλή τους λεπταισθησία στην ακολουθητέα χριστιανική μας πορεία. Αποβαίνουν οι πνευματικοί μας δάσκαλοι και καθοδηγητές.

Τα χρόνια παρήλθαν και η προσπάθεια για τον εμπλουτισμό του Βυζαντινού μας Μουσείου συνεχίστηκε με το ίδιο ζήλο και από το νέο Μητροπολίτη Πάφου κ. Γεώργιο.

Όμως· αφ' ενός μεν ο χώρος του Μουσείου δεν επαρκούσε δια την τοποθέτηση νέων κειμηλίων αφ' ετέρου δε ο τόπος δεν χωρούσε τα τουριστικά λεωφορεία. Γι' αυτό και η ανάγκη για τη μεταστέγαση του Βυζαντινού μας Μουσείου γινόταν ολοένα και επιτακτικότερη.

Ο Θεός ευδόκησε, ώστε, χάρις στις συντονισμένες και φιλότιμες ενέργειες όλων των παραγόντων της Πάφου και της Γεροσκήπου, οι πολυτιμότεοι Εκκλησιαστικοί μας Θησαυροί να μεταφερθούν και να φιλοξενηθούν πια στους άνετους αυτούς χώρους του παλιού δημοτικού Σχολείου της Γεροσκήπου.

Από κέντρου καρδιάς επιθυμώ να εκφράσω την ευαρέσκειά μου στον Μητροπολίτη Πάφου κύριο Γεώργιο, ο οποίος, με αγάπη πολλή και ζήλο ένθεο, πρωτοστάτησε για τη μεταστέγαση του Βυζαντινού μας Μουσείου στον, από κάθε άποψη, εξαιρετικά λειτουργικό και ιδεατό αυτό χώρο. Στον τέως και στον νυν Δήμαρχο Γεροσκήπου καθώς και σ' όλους τους γνωστούς και άγνωστους παράγοντες, οι οποίοι συνεργάστηκαν με ομοθυμία με τον πνευματικό ταγό της Πάφου, για την επιτυχία του ευγενικού αυτού οράματος.

Πανιερώτατε, Κύριοι Δήμαρχοι, ευγενείς προσκεκλημένοι,

Καλούμαστε όλοι, σε λίγο να χαρούμε το νέο μας Βυζαντινό Μουσείο. Ας το επισκεφτούμε με πνεύμα μαθητείας, κατάνυξης και θρησκευτικής ευλάβειας. Ας προσεγγίσουμε όλα τα εκθέματα με τη σκέψη ότι είναι κειμήλια θρησκευτικής παιδαγωγίας, απότοκα του σεβασμού των πιστών μας και της θρησκευτικής ευλάβειας των δημιουργών τους.

Ας αφήσουμε να μιλήσει μέσα μας το δημιουργικό πνεύμα της χριστιανικής τέχνης, η οποία αποτελεί την άλλη όψη της Βυζαντινής Υμνογραφίας. Είναι η τέχνη μέσω της οποίας συνομιλείς με τον Κύριον «καθαρῶ τῆ καρδία», «ἄρρυσότοις χεῖεσιν» και «στεναγμοῖς ἀλαλήτοις».

Στους χαλεπούς και δυσχειμέρους καιρούς που ζούμε, καλούμαστε να θαυμάσουμε και να αγαπήσουμε τον πλούτο της αγιολογικής αυτής καλλιτεχνίας της Πάφου μας.

Καλούμαστε να νιώσουμε, μέσω των ιερών κειμηλίων μας, την ηδύπνη παρουσία του Κυρίου μας· να βιώσουμε το αγαπητικό και θυσιαστικό του πνεύμα· να καλλιεργήσουμε ακόμη περισσότερο την πίστη μας προς Αυτόν και να αντλήσουμε ελπίδα απ' Αυτόν για να γεμίσει η ψυχή μας με αισιοδοξία για το μέλλον της Πατρίδας μας και του Χριστιανισμού.